

בש"פ 6493/15 - מדינת ישראל נגד ח' ב' ר'

בבית המשפט העליון

בש"פ 6493/15

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

העוררת:

מדינת ישראל

המשיב:

נ ג ד

ח' ב' ר'
ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזק בחיפה (כב' השופט י' ליפשיץ) ב-מ"ת 30191-05-15 מתאריך
24.9.2015

תאריך הישיבה:

י"ב בתשרי התשע"ו (25.9.2015)

בשם העוררת:

עו"ד עדי שגב

בשם המשיב:

עו"ד רונן חליוה

ההחלטה

1. לפני עրר על החלטתו של בית המשפט המוחזק בחיפה (כב' השופט י' ליפשיץ) ב- מ"ת 30191-05-15 מתאריך 24.9.2015, בגדעה הורה בית המשפט הנכבד על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני, עד תום ההליכים נגדו.

אביא להלן במדויק את הנתונים הדרושים להכרעה.

עמוד 1

2. בתאריך 17.5.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום, המיחס לו, בין היתר, עבירות של: קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 4(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין, או החוק"); חבלה בכונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין בצירוף סעיף 29 לחוק; וUBEIROT BANSHAK לפי סעיף 144(א) ו-(ב) לחוק העונשין בצירוף סעיף 29 לחוק.

3. לפי עובדות כתב האישום, המשיב ואחיו (להלן בפיסקה זו: "השנים") קשרו קשר לירוט במטלון, قريب משפחתם, בשל סכסוך שנתגלה ביניהם, על רקע רציחתו של אחיהם של השנים בשנה לפני האירוע. בתאריך 21.4.2015, הציגו הצדדים באקדח ורבו למטלון בקרבת ביתו. בשלב כלשהו, המטלון יצא מביתו, נכנס למכוונו והחל בנסיעה, תוך שהוא חולף על פני מקום המסתור של השנים. אז, יצאו הצדדים, לפי הנطען, ממקום מחבואם, והחלו לירוט לכיוונו של המטלון 14 חדרים - 8 מתוכם הגיעו ברכבו של המטלון.

4. במקביל להגשת כתב האישום, העוררת הגישה גם בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת, לטענתה, לנוכח קיומן של ראיותلقואורה להוכחת אשמו של המשיב, וכן לנוכח מידת המსוכנות הגבוהה הנשכפת ממנו, בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לו. בבקשתה, העוררת עמדה אף על הרשותו הקודמת של המשיב בעבירות של: תקיפה הגורמת חבלה של ממש וניסיון גניבה, בגין הושת עליו, בין היתר, מסר על תנאי בר הפעלה בין 7 חודשים.

5. לאחר דיון ראשון בראיותلقואורה, בית המשפט המחויז הנכבד קבע, בתאריך 1.6.2015, כי הגם שנראהلقואורה כי אחיו המשיב הוא שביצע,لقואורה, את הירוי, בעוד חלקו של המשיב באירוע איננו ברור, הרי שהמסוכנות הנשכפת מהמשיב למטלון ולציבור - גדולה, וזאת, על רקע עצם מעורבותו באירוע. עם זאת, לאור גילו הצער של המשיב - הורה בית המשפט קמא הנכבד על קבלת تسוקיר מבחן בעניינו. יוער כי בין לבני, בתאריך 23.6.2015, בית המשפט המחויז הנכבד הורה על מעצרו של אחיו המשיב עד תום ההליכים נגדו.

6. בתאריך 5.7.2015 הוגש تسוקיר מבחן בעניינו של המשיב, בגדרו נכתב כי: "לא ניתן לשלוול סיכון גבוהה לפריצת גבולות מצד המשיב". לפיכך, לאור העובדה ששירות המבחן מצא את בני המשפחה שהוצעו לשמש כמפתחים - בלתי מתאימים לכך, בא שירות המבחן בהמלצתה שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, ואף לא להורות על מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

7. לאחר שבית המשפט קמא הנכבד שמע את טענות הצדדים באשר לחלופת המוצעת, התרשם מتسוקיר השירות המבחן, חקר את המפתחים המוצעים ועיין בחווית-דעת מטעם יחידת הפיקוח האלקטרוני - הורה כב' השופט י' ליפשיץ, בתאריך 12.7.2015, על מעצרו של העורר, מאחורי סורג ובריח, עד תום ההליכים נגדו (להלן: "ההחלטה הראשונה").

בית המשפט קמא הנכבד התייחס בהחלטתו לחומרת מעשיו של המשיב, והמסוכנות הטבועה הנשכפת ממנו, כלפי המטלון והציבור בכללות. הואקבע כי בנסיבות המקרה, יש לזקוף את גילו הצער של המשיב דווקא לחובתו,

וזאת שכן "עליה שהמשיב הינו דמות בלתי מגובשת ובלתי יציבה", מחתמת "גלו הצער (...)" נתנוו (למד עד כיתה ט', הורשע בעבירות אלימות ורכוש) (...) השתתפותו באירוע המוחש לו (...)[ו] הימלטו מהשופטים".

בית המשפט הנכבד קמא הנכבד אף עמד על כך שהנשך, שבמציאותו בוצע, לכארה, הירוי - טרם אותה ובקשר זה קבע עוד כי: "אחיו של המשיב... הינו עצור. لكن לא ניתן להוציא מכלל אפשרות שהמשיב יוכל לכלל החלטה שיש להשלים את המלאכה" (ההדגשות שלי - ח"מ).

לבסוף, בית המשפט קבע כי המפקחים הפטנציאליים, שנבחנו על ידי שירות המבחן - אכן אינם מתאימים לשמש בתפקיד זה, וזאת לאור "עדותם המיתמת ולא מהימנה באשר לססוך ה'פתוח'", ומשום שאין הם סמכותיים ד"מ.

יחד עם זאת, בית המשפט קמא הנכבד העיר כי בפני המשיב פتوוחה הדרך להצע, בעתיד, חלופת מעצר אחרת שתבחן על פי בקשתו.

8. נכון האמור בסיפה להחלטה הראשונה, המשיב הגיע בקשה לעיון חוזר בהחלטה הראשונה, והציע בגדירה מפקחים חדשים. הבקשה האמורה נדחתה, בין היתר, על רקע תסוקיר נוסף שהוגש בעינויו של המשיב, אשר בא גם זו הפעם בהמלצתה שלא לאשר את ההחלטה המוצעת, וזאת מנימוקים דומים לאלו שבಗנים נפסלו המפקחים הקודמים.

בהמשך, המשיב הגיע "המלצת לטיפול וחלופת מעצר" מטעם "בית חם למכור קריית אטה" (להלן: המוסדה המוצעת). מדובר במוסד פרטי, המעניק טיפול, בסוג של אישפוז, לאנשים הסובלים מבעיות התמכרות. שירות המבחן בדק את חלופת המעצר האמורה, וקבע, בתסוקיר מתאריך 21.9.2015, כי אין בידי מספיק מידע לגבי טיבם של התנאים במקום, או באשר ליכולתה של המוסגרת המוצעת לפקח על המשיב ולהתמודד עם הסיכון הנשקל ממנו, תוך מניעת הסלמה נוספת בהתקנותו.

9. בית המשפט המחויז הנכבד הורה בהחלטתו מתאריך 24.9.2015, בגין העמדת שירות המבחן, על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני במוסדה המוצעת עד תום ההליכים נגדו. זאת, לאחר שבית המשפט קמא הנכבד ערך סיור במוסד האמור והתרשם כי מדובר במוסד ותיק, המרשות במצוות בחיללים הציבוריים, וכי יש בו נוכחות של מדריך בכל שעות היממה (שיכול לפקח על המשיב, ולדוחות, במידת הצורך, על כל הפרה של תנאי מעצרו). בית המשפט קמא הנכבד עמד אמן בהחלטתו על הביעיות העקרונית הכרוכה בשחרורו של עצור החלופה במוסד "פרטי", ואף ציין כי מהביקורת במוסד המוצע עולה שאדם הרוצה להימלט ממנו - יכול בתנאים מסוימים לעשות כן. יחד עם זאת, נקבע שאין כל ערובה לכך שמעצר בית "ריגיל" ימנע אף הוא הימלטות, ועל כן השמות של המשיב במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני במוסד האמור הוא בבחינת הרע במייעוטו מבין "שתי חלופות שאין אופטימליות".

על החלטה זו הוגש העරר שלפני מטעם המדינה.

10. טענתה המרכזית של העוררת במלול הינה כי המשפט איננו מתאים להיות מושם בمعצר בתנאים של פיקוח אלקטרוני במוסד המוצע, וזאת לאור המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, בשלים לב לחומרת האירוע שבו היה מעורב - מסוכנות, אשר מתחזקת על רקע האמור בתסקורי שירות המבחן בעניינו, ולנוכח עברו הפלילי.

העוררת אף עומדת על כך שהחלטתו של בית המשפט קמא הנכבד, מושא העරר שבפני, איננה עולה בקנה אחד עם ההחלטה הראשונה בעניינו של המשפט, שבגדרה הוא הורה לעצור את המשפט עד תום ההליכים מאחריו סORG ובריח. העוררת טוענת כי בית המשפט קמא הנכבד עמד במפורש, בגין ההחלטה הראשונה, על כך שדממותו של המשפט איננה מגובשת או יציבה, שכן הנشك ששימש לכואורה את אחיו המשפט, באירוע מושא הערר - טרם אוטר, ולא ניתן להוציא מכלל אפשרות שהמשפט יבקש "להשלים את המלאכה". לטענת העוררת, גם אם נמצאים מפקחים מתאימים במוסד המוצע, שאר הנתונים המצביעים על מסוכנותו של המשפט ואשר שוללים את האפשרות להישמו במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני - עומדים בעינם.

עוד טוענת העוררת כי העבירה המיוחסת למשפט חזקה מסוכנות על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). משכך, ולנוכח הוראת סעיף 22ב(ב)(1) לחוק האמור, נדרשים "טעמים מיוחדים" כדי להטיל על המשפט מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני -خلف השםתו במעצר מאחריו סORG ובריח. לטענתה של העוררת, בית המשפט קמא לא פירט בהחלטתו מהם אולם טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מבירית המחדל בניסיבותו של המשפט. עוד מוסיפה העוררת בהקשר זה כי העובה שהמשפט עוצר כבר חמישה חודשים - איננה יכולה להיות "טעם מיוחד" שכזה, בניסיבות המקירה דן.

דין והכרעה

11. לאחר שיעינתי בערר ובמסמכים שצורפו לו, ושמעתי את טענות הצדדים בדין שהתקיים בפני בתאריך 25.9.2015 - הגיעו לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

12. סעיף 22ב(א) לחוק המעצרים, קובע "מנגןון תלת-שלבי" לבחינות התנאים למתן צו למעצר בפיקוח אלקטרוני לאחר הגשת כתב אישום, ואפרט אותם בתמצית להלן:

(א) בשלב הראשון, יש לבחון את התקיימות התנאים למתן צו מעצר לפי סעיף 21(א) לחוק המעצרים.

(ב) בשלב השני, יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור הנאשם בערובה כאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק.

(ג) בשלב השלישי, אם נמצא כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה - בית המשפט רשאי, בהסכמה הנאשם, להורות כיخلف החזקתו מאחריו סORG ובריח הוא יעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, בלבד

שמע策 בדרכ האמורה יגישים את תכילת המע策. זאת, בין היתר, בשים לב לחומרת העבירה ולבعرو הפלילי של הנאשם (ראו באופן כללי: בש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.8.2015)).

13. בראוי התשתית הנורמטיבית שנפרשה בקצרה לעיל, דומה עלי כי בנסיבות המקורה דין – השימוש של המשב במע策 בפיקוח אלקטרוני במוסד המוצע תחת תכילת מע策 עד תום ההליכים, ولكن, אין להכירה.

ביסוד עמדתי זו, ניצבים שני נימוקים מרכזים, ואעמוד עליהם בקצרה להלן:

ראשית, מקובלות עלי עמדתה של העוררת כי העבירות החמורות המיוחסות למשב, שנעושו לכוארה מתוך מניע של נקמה, מוצביעות על מסוכנות אינהרנטית, הטבועה במשב, הן כלפי המתלוון והן כלפי הציבור. עובדה זו מצטרפת לכך שהמשב כבר הורשע בעבר בעבירות אלימות חמורה, וכן להתרשםתו של שירות המבחן בעניינו של המשב, אשר קבע פעמי אחר פעם כי אישיותו של המשב איננה מגובשת, או יציבה דיה, וכי ישנו חשש ל"פריצת גבולות" מצדיו, בין היתר על רקע גילו הצער (איני נכנס כאן לדברים שאמר לכוארה המשב למذובב שכן לגבייהם ניתשה מחלוקת קשה בין הצדדים). די מכלול זה כדי לעורר ספק בדבר התאמתו של המשב למע策 בתנאי פיקוח אלקטרוני.

שניית, נראה כי לא חל שינוי נסיבות מהותי, המצדיק לשנות מההחלטה הראשונה בעניינו של המשב, בדבר מע策ו מאחריו סORG ובריח, וכי לא מתקיים מטעם מיוחדים, המצדיקים סטייה מברירת-המחלל, הנובעת מחזקת המסוכנות הגלומה בעבירות המיוחשות למשב. בית המשפט המחויז הנכבד קבע בגדיר ההחלטה הראשונה, באופן חד משמעי, כי המסוכנות נשקפת מן המשב איננה מאפשרת לעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני, ואף העלה את האפשרות "שהמשב יגיע לכל החלטה שיש להשלים את המלאכה", היינו: יוסיף לנסות ולפגוע במתלוון. כן מקובלות עלי טענת העוררת כי לא די בעצם חלוף הזמן, שבו היה המשב נתון במע策 מאחוריו SORG ובריח עד כה כדי להוות "טעם מיוחד" במשמעות סעיף 22(ב) לחוק המע策ים.

14. הנה כי כן, לנוכח כל האמור לעיל, דומה עלי כי בנסיבות המקורה שבפני – לא ניתן להשיג, בשלב זה, את מטרת המע策 בדרך של השמת המשב במע策 בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לשחררו לחלופת מע策.

15. סוף דבר: העורר מתקובל. העורר יותר במע策 מאחוריו SORG ובריח, עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ב בתשרי התשע"ו (25.9.2015).

